

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Dub. II. Quid requiratur in ministro, ut licitè ministret?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

validum quidem, sed non sine nugatione in se
gravi. v. Bonas. l. c. Suar. Con. Ec. Scholast.

DUBIUM II.

Quid requiratur in Ministro, ut licite
ministret?

Resp. I. Præter eã, quæ ad valorem requirun-
tur, requiritur probitas, sive ut sit in gratia: tum
quia Christo, cujus est Minister, debet se confor-
mare: tum quia sancta sanctè sunt tractanda:
tum quia ad hoc quidam singulariter ordinan-
tur, & gratia peculiari donantur, ac proinde hoc
curare præ aliis sunt obligati. Ita Laym. l. c. &
commun. Unde resolves.

I. Peccat graviter, qui conficit Sacramenta,
non habens sufficientem jurisdictionem, vel de-
bita rationabiliter dubitans, vel qui censurâ est
prohibitus.

II. Non licet Sacerdoti administrare Sacra-
menta, cum attritione cognita: quia adhuc est
extra statum gratiæ, Bon. q. 3. p. 2. §. 1.

III. Non tamen necessariò præmittit confes-
sionem. (nisi velit celebrare) etsi sit consultius:
quia de hoc nullum est præceptum: & ad delenda
mortalia sufficit contritio. Vasq. d. 136. cap. 1.
Card. de Lugo d. 8. §. 9.

IV. Minister Sacramenti ad id ordinat^{us}, si con-
ficiat & ministret solemniter in mortali, v. g. si
baptizet, vel celebret, peccat mortaliter toties,
§. 6. quo-

quoties (quod etiam verum esse voluit *Say*, *des. & Bonac. Gran. con. t. 3. d. 5. d. 5.* de Diaconatu ex speciali commissione baptizante) nisi forte periculum sit in mora, nec possit tam cito conteri, aut conteri: eo enim casu baptizare, vel absolvere moribundum, in statu peccati, non est irreverentiam, docet *Card. de Lugo d. 8. §. 9. n. 1.*

Dixi I. *ad id ordinatus*: etsi enim Laicus in necessitate baptizet, cum conscientia peccati mortalis, non peccare mortaliter, docet *Con. l. 1. §. 1. c. 5. q. 10. ex Suar. &c.*

Dixi II. *solemniter*: nam si sine solemnitate baptizet, excusat à mortali *Suar. Con. Fil. l. 1.*

V. Alii qui conficiunt & ministrant, non peccant mortaliter, v. g. cum Laici in necessitate baptizant, vel ministrant sibi invicem Matrimonium in mortali. Ita contra *Sy'v. Vasq. & alios*, docet *Suar. cum aliis*: qui tamen vult eos peccare mortaliter, quatenus hoc in mortali suscipiunt. Ita etiam *Fil. Fern. Sanch. Con. q. 64, a. 6. dub. 1.*

VI. Qui ministrat, etsi non conficiat: ubi assistiam, in mortali, peccat mortaliter, ut habet communis. *Suar. Fil. Laym. Bon. & aliorum*, contra *Vasq.* cuius sententiam *Diana* rectè notat esse probabilem, sive sit Sacerdos, sive Diaconus, ut *v. p. 3. t. 4. R. 195.* Idem docet *Card. de Lugo d. 1. num. 155.* Et quidem aliqui putant, tot mortalia committi, quot communicantur: quod minus videtur probabile, cum mortaliter non sit nisi una distributio, & una indigna administratio. Ita *Tann. 2. 2. Henric. Fil. n. 87. &c. contra Ben. & Coy.*

VII. Etsi probabile sit, quod docet Sylv. *Cast. Fill. tom 1 l. cap. 6. num. 87. Navar. & Sa. V. Ordo. Diaconum & Subdiaconū, si cum mortali in ordine suo ministret, item Sacerdotem, & Episcopum, si sacramentalia exerceat: nuptias, aquam benedicat: altaria, templa, vasa consecret, concorsetur, Eucharistiam de loco in locū transferat, peccare mortaliter. Contrarium tamen videtur verius, ut docet Suar. *Vasq Laym. Con. q. 64 a. 6. dub. 1. Car. de Lugo l. c.* Ratio, quia hæ actiones non tendunt proxime ad sanctificationem animæ, ex opere operato, sicut actiones sacramentales.*

VIII. Non videtur vera esse sententia, quæ docet esse mortale, tangere in mortali corporalia, calices, reliquias &c. *Sayr. Suar. Bon d. 1. q. 3. p. 2.* Quod si quis in mortali, (etiam Laicus in necessitate) elevet de terra Eucharistiam non videtur aliud agere, quàm si Christū in hac vita lapsum ele-
vasset: sec^o tamē, si quis id extra necessitatē temerè præsumat, exemplo *Ozæ, Bon d. 1. q. 2. p. 2. n. 12*

Resp. II. Requiritur præterea, ut exhibeat ac-
cutet, non tantum quæ ad substantiam Sacra-
menti sunt necessaria, sed etiam quæ ad decorem,
ve ex natura rei, sive ex præcepto Ecclesiæ, spe-
ctant. Ratio prioris, quia alioqui Sacramenta de-
honestat, & tractat indignè. Ratio posterioris,
quia Sacramenta sanctè sunt tractanda & præcep-
ta Ecclesiæ obligant in conscientia. *Vnde respo. ves.*

I. Peccat ministrans mortaliter: si utatur ma-
teriâ, vel formâ falsâ, vel (extra necessitatem) du-
biâ, *Bon. d. 1. q. 2. p. 1. num. 32. 2. si omittat inten-
tionem*

tionem requisitam. Quod si verò dubiū oriatur, & non tantū inanis scrupulus, (is enim rejici debet) an forma fuerit legitima, vel an legitime & integrè prolata, tunc etsi speculativè probabile sit, formā esse legitimā, in praxi tamen iteranda erit sub conditione, quia tutius hic eligendū est.

II. Peccat quoque, (graviter vel leviter pro gravitate materiæ) 1. qui verba formæ corruptè, inarticulatè, indevotè pronunciat. 2. Qui materiam, vel formam, vel cæremonias, contra Ecclesiæ morē, quamvis accidentaliter, sine causa mutat, vel omittit. Quod si fiat ex contemptu, est mortale; si ex negligentia, sæpe est mortale, quādo ea magna est, & in re gravi v. *infr. c. 4. d. 1.*

III. Peccat graviter, qui ministrat Sacramentum publico peccatori, vel aliter indigno, nisi indignitas sciatur ex confessione, vel sit occulta indignitas, & ex negatione sequeretur infamia, ut patet ex praxi Ecclesiæ, & Christi, qui Judæ Eucharistiam dedit. Gravius peccaret, qui, ne daret indigno, porrigeret ei hostiam non consecratam, etsi sic cum eo convenisset; aut qui non audens indignè celebrare, simularet Missam, edens hostiam non consecratam, quia quantum est ex se, dat occasionem Idololatriæ: *vid. Bon. d. 1. q. 6. p. 4. Suar. Con. Eccl. Scholast.*

CAPUT III.

De suscipiente Sacramentum.

DUBIUM I.

Quæ dispositio requiratur ad valorem Sacramenti, in suscipiente?

Resp.